

ע"פ 71079/07/19 - ד' ח' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

08 יולי 2020
ע"פ 71079-07-19 ח' נ' מדינת
ישראל

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
כבוד השופטת יעל רז-לוי
כבוד השופטת גילת שלו

המערער: ד' ח'

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

פסק דין

המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפת סתם של בת זוג ונידון ל - 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך 3,000 ₪ ומתן התחייבות להימנע מעבירה על סך 5,000 ₪.

בהכרעת הדין נקבע שבתאריך 04.09.18 בסמוך לשעה 02:00, בעת שהמערער ואשתו הלכו יחד ברחוב ליד כיכר תנועה, המערער סטר על פניה של אשתו וכתוצאה מכך היא נפלה ארצה ואז הוא בעט בבטנה. אישה שנסעה בסמוך, הבחינה במתרחש וצעקה למערער לחדול ממעשיו והוא השיב שזו אשתו ושהכל בסדר.

בית המשפט קמא עמד על הערכים החברתיים שנפגעו ממעשה המערער ועל מידת הפגיעה בהם; התייחס למדיניות הענישה הנוהגת ולנסיבות ביצוע העבירה; וקבע שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לשנת מאסר בפועל. אשר לעונש הראוי למערער, צוין שהמערער נעדר עבר פלילי, שהה במעצר תקופה של כחודשיים והיה במעצר בית במשך מספר חודשים. ומנגד צוין, שהמערער לא לקח אחריות על מעשיו, לא ביקש תסקיר של שירות המבחן ולא הציע לשאת את המאסר שייגזר עליו בעבודות שירות; ובסופו של דבר בית המשפט הטיל על המערער את העונשים שצויינו לעיל.

תחילה, המערער הפנה את ערעורו כלפי הכרעת הדין וגזר הדין, אולם במהלך הדיון הראשון בערעור ולאחר ששמע את דברי בית המשפט, חזר בו מהערעור על הכרעת הדין כך שהערעור העומד על הפרק כעת הוא אך על גזר הדין.

ב"כ המערער מציין את נסיבות המערער ואת העובדה שהוא ואשתו נשואים מזה כ - 15 שנה ומקיימים זוגיות תקינה. לדבריו, בני הזוג נתונים בקשיי כלכליים והמערער מתנהל באחריות ועובד לפרנסת המשפחה - הוצג מכתב ממעבידו של המערער, בו צוין שהמערער עובד במקום עסק ומשמש עובד אחראי ומסור ושמבחינת המעביד המערער יכול להמשיך בעבודתו אצלו.

ב"כ המערער ביקש להתחשב גם בקשיי התקופה בה אנו נתונים וטען שאם המערער יידרש לשאת מאסר בעבודות שירות, הוא יאבד את עבודתו ולא בטוח שיוכל לחזור אליה או למצוא עבודה אחרת.

עמוד 1

בסופו של דבר הוא ביקש לקבל את הערעור ולקבוע למערער תקופת מאסר כאורך תקופת המעצר שלו, לצד העונשים האחרים שבית משפט קמא קבע.

במהלך הדיון היום, המערער הצהיר כי הוא נוטל אחריות על המעשה ומביע עליו צער וחרטה וציין שבשנתיים האחרונות משפחתו חווה גיהנום בקשר להליך המשפטי.

ב"כ המשיבה ציין שהוא שקל ברצינות את מכלול הנתונים הנוגעים לענין מתוך נקודת מבט המתחשבת בנתוניו של המערער, אולם בסופו של דבר ביקש לדחות את הערעור, בעיקר משום שהמערער לא לקח אחריות אמיתית על מעשהו ומשכך אין מקום להקל בדינו.

בדיון הקודם, בית המשפט הורה לשירות המבחן להגיש תסקיר על המערער. בתסקיר שהוגש צוין שהמערער יליד מולדובה, עלה לארץ בשנת 2018, הוא חווה קשיי קליטה משמעותיים, ומצבו הכלכלי מורכב. שירות המבחן שוחח עם אשת המערער - המתלוננת, וזו שללה אירועי אלימות קודמים מצדו כלפיה, תיארה חיי משפחה תקינים והציגה את המערער כאדם רגוע וכבן זוג ואב מסור.

שירות המבחן ציין כי לא התרשם מקיומם של ערכים ונורמות עברייניים אצל המערער, אך הוא נמנע מהמלצה טיפולית בשל הכחשת המערער את העבירה ושלילת הצורך בטיפול.

עיינו בכל החומרים שהונחו בפנינו ושמענו באריכות את טיעוני הצדדים, ובאנו למסקנה שדין הערעור להתקבל.

עבירות האלימות בכלל הן עבירות חמורות, והענישה המוטלת עליהן מותאמת לכך. עבירות האלימות בתוך המשפחה הן בעלות חומרה מיוחדת, הנובעת מהמאפיינים היחודיים של המסגרת המשפחתית ושל יחסי הגומלין בין העבריין לקורבן, ובהתאם לכך מדיניות הענישה לגביהן היא של החמרה.

המרכיב העיקרי המשפיע על סוג העונש ומידתו הוא מעשה העבירה בנסיבותיו. ובסופו של דבר על העונש להלום את חומרת מעשה הנאשם בנסיבותיו ואת מידת אשמו.

כאן, מצד אחד התנהגות המערער אלימה ומבטאת יחס רכושני כלפי אשתו, ומנגד, נסיבות ביצוע העבירה אינן מהחמורות - בעת האירוע המערער ואשתו היו שתויים והתקיפה התבטאה במעשה קצר ולא גרמה למתלוננת לפגיעה פיזית של ממש.

בית המשפט קמא קבע שמתחם העונש ההולם למעשה המערער נע בין מאסר על תנאי לשנת מאסר בפועל. על פני הדברים ובהתחשב בנסיבותיו של המערער, היה מקום למקם את עונשו של המערער בנקודה נמוכה יותר בתוך המתחם שנקבע. אמנם, גם עונש של מספר חודשי מאסר בפועל היה עונש ראוי למעשה המערער, אולם היום, כשנתיים לאחר

האירוע וכשנה לאחר גזר הדין, נקודת האיזון שונה מעט.

נתנו דעתנו לחלוף הזמן כאמור, לעובדה שלמערער אין הרשעות קודמות והוא מעולם לא נשא מאסר, לעובדה שהמערער שהה במעצר במשך חודשיים ואחר כך היה נתון בתנאי מעצר בית במשך כ - 7 חודשים, וכן נתנו דעתנו לקשיי המשפחה של המערער ולאתגרים העומדים בפני המערער כתושב חדש בארץ ולכך שבני הזוג ממשיכים בחייהם המשותפים ואשת המערער תומכת בו ומבקשת להקל בעונשו.

נוכח נתוניו ורקעו של המערער, כעולה מתסקיר שירות המבחן, יש להניח שהמעצר ומעצר הבית והתהליך המשפטי בכללו, השפיעו את השפעתם המרתיעה עליו.

בהתחשב במכלול הנתונים והנסיבות כאמור, החלטנו להעמיד את עונש המאסר של המערער על חודשיים ימים, בניכוי תקופת מעצרו.

לבקשת המערער מפי בא-כוחו, אנו מורים שסכום הקנס שהוטל על המערער ישולם מתוך כספי הפיקדון שהמערער הפקיד במסגרת תיק עמ"ת 61460-10-18.

יתרת כספי הפיקדון, תוחזר למערער.

יתר הוראות גזר הדין של בית משפט קמא, יעמדו בעינם.

ניתן והודע היום ט"ז תמוז
תש"פ, 08/07/2020 במעמד
הנוכחים.

גילת שלו, שופטת

יעל רז-לוי, שופטת

אליהו ביתן, סגן נשיאה